

- (2) povreda članka 256. stavka 2. UFEU-a i načela pravne sigurnosti jer je u točkama 81. do 90. pobijane presude Opći sud prilikom odlučivanja o učinkovitosti nadzora rizičnih projekata zauzeo stajalište suprotno onome Suda Europske unije u prethodnim sličnim predmetima i pogrešno ocijenio dokaze, jer u točkama 88. do 92. pobijane presude nije točno utvrdio činjenice;
- (3) pogrešno tumačenje članka 26. Uredbe br. 65/2011 i iskrivljavanje dokaza zato što je Opći sud, prilikom odlučivanja u točkama 178. do 188. pobijane presude o kriterijima kvalitete za provjere na terenu, dao kontradiktorno obrazloženje i tako neopravdano proširio članak 26. Uredbe br. 65/2011, dok je u točkama 181. do 191. pobijane presude pogrešno ocijenio dokaze;
- (4) povreda članaka 263. i 256. UFEU-a i pogrešna ocjena dokaza jer u točkama 195. do 212. pobijane presude Opći sud nije provjerio jesu li Komisijine informacije o neadekvatnosti provjera troškova projekta bile točne, pouzdane i dosljedne, što predstavlja nedostatak u ocjeni zakonitosti Komisije odluke.

(¹) Uredba Komisije (EU) br. 65/2011 od 27. siječnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 vezano uz primjenu postupaka kontrole, kao i uvjeta višestruke sukladnosti u vezi s mjerama ruralnog razvoja (SL 2011., L 25, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 52., str. 289.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2020. uputio Supreme Court of the United Kingdom –
Zipvit Ltd protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Predmet C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Zipvit Ltd

Protivna stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prethodna pitanja

1. Ako (i) porezno tijelo, dobavljač i trgovac koji je porezni obveznik pogrešno protumače zakonodavstvo Unije o PDV-u i isporuku koju treba oporezovati po standardnoj stopi kvalificiraju kao izuzetu od PDV-a, (ii) je u ugovoru između dobavljača i trgovca navedeno da cijena isporuke ne uključuje PDV te da trgovac treba snositi iznos PDV-a ako se on eventualno mora platiti, (iii) dobavljač od trgovca nikada ne potraži i više ne može potraživati dodatni PDV koji se morao platiti, te (iv) porezno tijelo ne može ili više ne može (zbog zastare) od dobavljača potraživati PDV koji je trebao biti plaćen, treba li Direktivu (¹) tumačiti na način da stvarno plaćena cijena čini kombinaciju neto naplativog iznosa i PDV-a na taj iznos, što znači da trgovac može zahtijevati odbitak pretporeza na temelju članka 168. točke (a) Direktive o PDV-u kao PDV koji je zapravo „plaćen” u pogledu te isporuke?

2. Podredno, može li trgovac u tim okolnostima zahtijevati odbitak pretporeza na temelju članka 168. točke (a) Direktive kao PDV koji se „morao platiti” u pogledu te isporuke?
3. Ako porezno tijelo, dobavljač i trgovac koji je porezni obveznik pogrešno protumače zakonodavstvo Unije o PDV-u i isporuku koju treba oporezovati po standardnoj stopi kvalificiraju kao izuzetu od PDV-a, zbog čega trgovac ne može poreznom tijelu predložiti račun s obračunom PDV-a za izvršenu mu isporuku koji je sukladan članku 226. točkama 9. i 10. Direktive, može li trgovac zahtijevati odbitak pretporeza na temelju članka 168. točke (a) Direktive?
4. Za potrebe odgovora na prvo, drugo i treće pitanje:
 - (a) je li relevantno utvrditi bi li dobavljač mogao, prema pravu Unije ili nacionalnom pravu te na temelju legitimnih očekivanja ili nečeg drugog, osporavati eventualne pokušaje poreznog tijela da mu izda porezno rješenje kojim bi mu naložilo da prijavi iznos koji predstavlja PDV u pogledu isporuke u pitanju?
 - (b) je li relevantno to da je trgovac, u isto vrijeme kao i porezno tijelo i dobavljač, znao da isporuka zapravo nije bila izuzeta od PDV-a ili to da je imao iste načine da to dozna kao i potonji subjekti te da je mogao ponuditi plaćanje PDV-a koji se morao platiti u pogledu odnosne isporuke (izračunat s obzirom na komercijalnu cijenu isporuke) kako bi se taj iznos mogao prenijeti poreznom tijelu, ali nije to učinio?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. Studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)